

**DE LA PINTURA
ACADÈMICA A LA
REVOLUCIÓ
IMPRESSIONISTA**

Neoclassicism: Jacques Louis David (1787)

Romanticisme: Théodore Géricault (1819)

Romanticisme: Eugène Delacroix (1830)

Paisatgisme romàntic: John Constable (1816)

Paisatgisme realista: Camille Corot (1865)

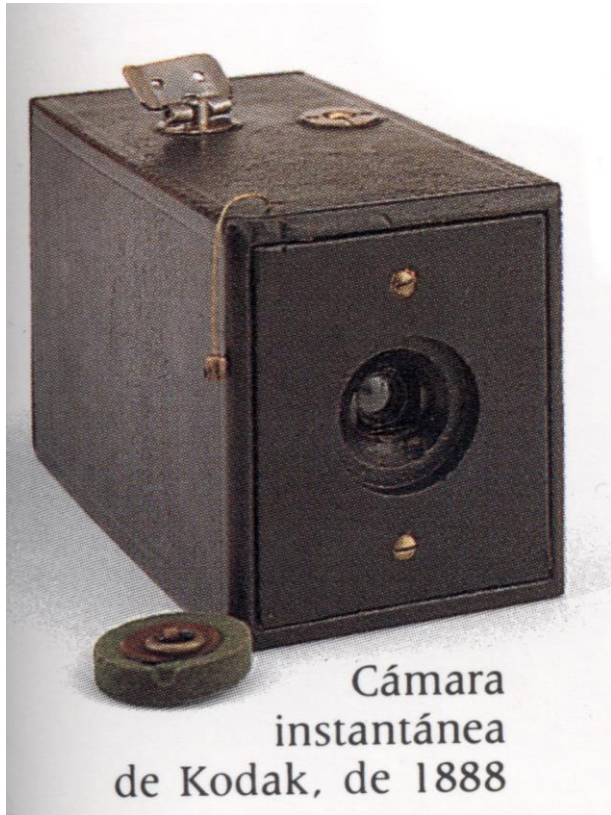
A mitjans del XIX, a França, els pintors només podien triomfar exposant al Salon oficial, però el jurat, molt conservador, només seleccionava els artistes d'estil tradicional i deixava fora els més innovadors.

**Henri Gervex:
"El Jurat del
Saló" (1885)**

Els pintors joves, entre ells els impressionistes, decideixen exposar al marge del Saló i aposten per la pintura del natural i la representació de la llum en el paisatge i de la vida moderna.

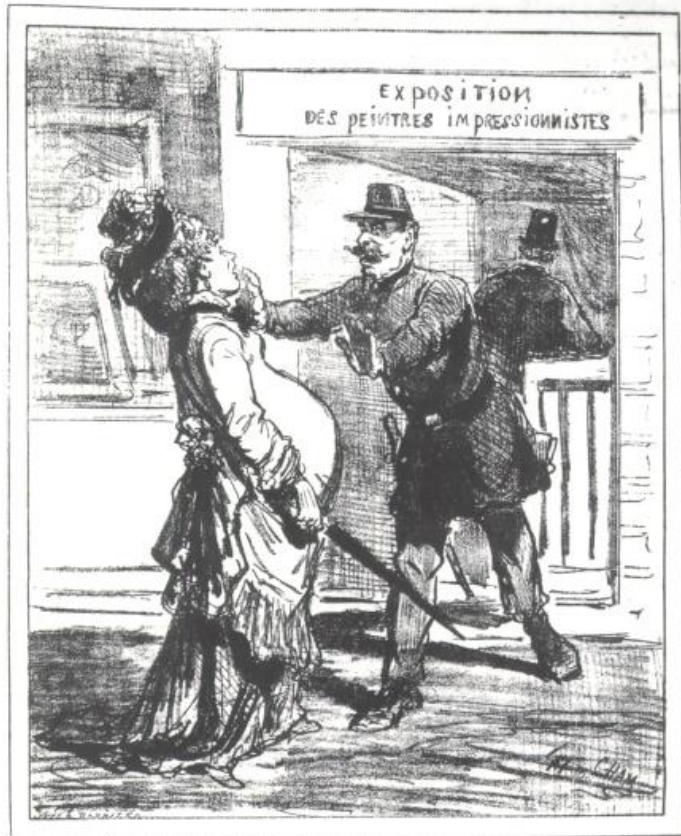
El seu treball es veu afavorit per dos invents de l'època: la fotografia, i la pintura en tubs (i molts nous pigments industrials).

Claude Monet: *La Grenouillère* (1869)

Al començament, els impressionistes reben molts atacs per part de la crítica i d'una bona part del públic, acostumat a la pintura acadèmica, de dibuix molt elaborat. La premsa publica acudits sobre això.

— Madame! cela ne serait pas prudent. Retirez-vous!

BIEN FÉROCE!

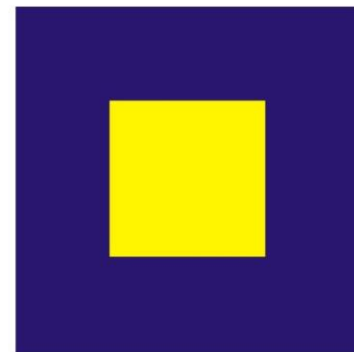
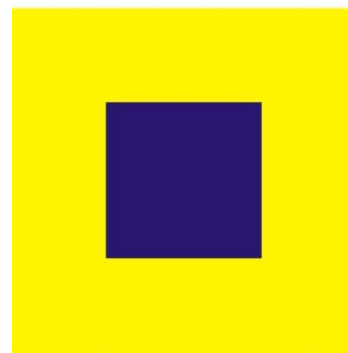
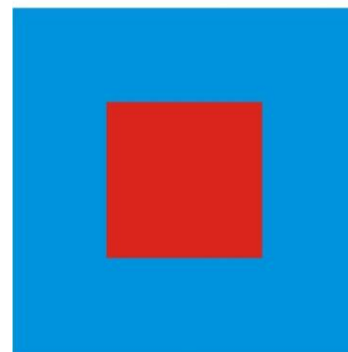
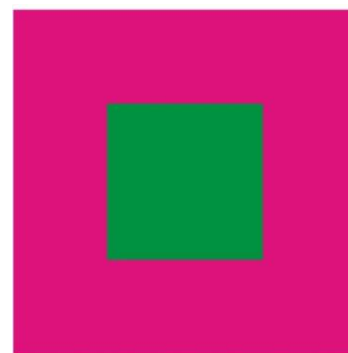
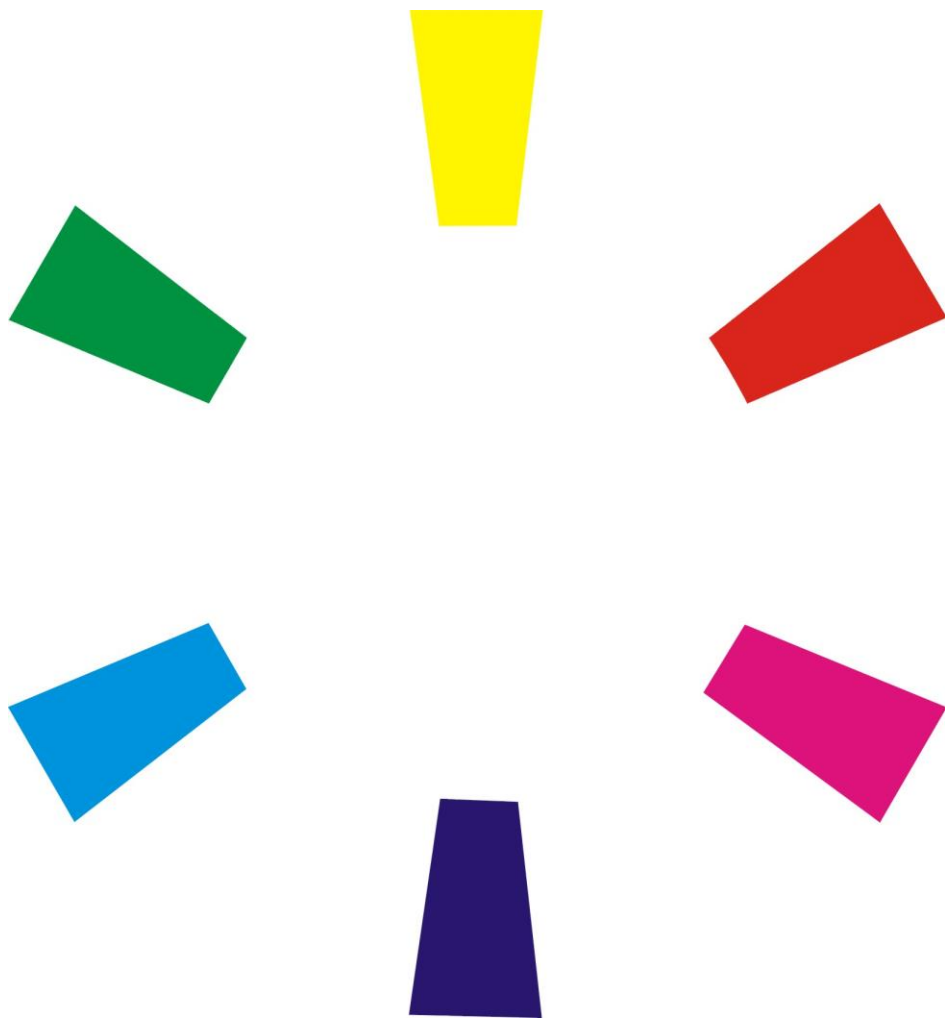
Les Turcs achetant plusieurs toiles à l'Exposition des impressionnistes pour s'en servir en cas de guerre.

Els impressionistes estudien atentament les teories de Chevreul sobre els colors i aviat comencen a abandonar el clarobscur. Substitueixen el negre i els colors terrosos per tonalitats més vives i els quadres guanyen en lluminositat.

La utilització radical de colors saturats serà, pocs anys després un tret distintiu dels pintors postimpressionistes i dels *fauves*.

Colors complementar (primaris i secundaris) i contrast simultani

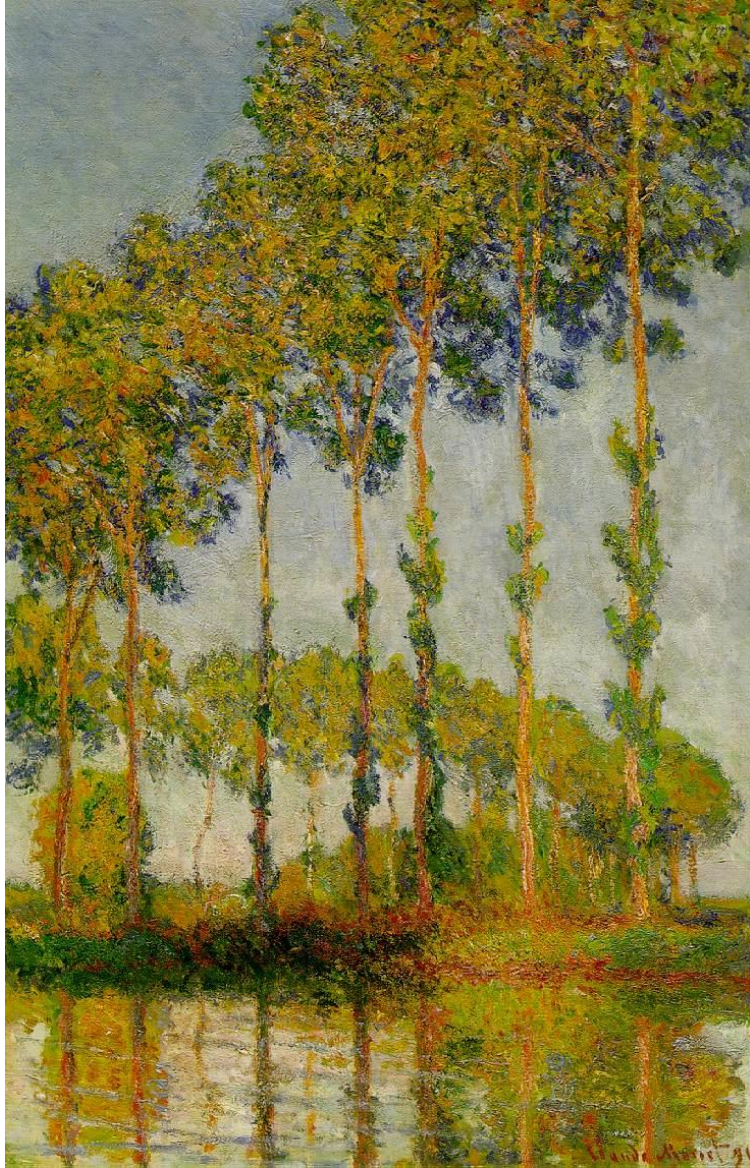

Auguste Renoir: *Ball at Moulin de la Galette* (1876)

Claude Monet: *Estació de Saint Lazare* (1877)

Estudi dels canvis de llum en el paisatge

Claude Monet (1891)

Estudi dels canvis de llum en el paisatge

Claude Monet (1892-1894)

Darío de Regoyos (1881)

Pas del claroscuro al
contrast de complementaris
(tècnica impressionista)

Darío de Regoyos (1902)

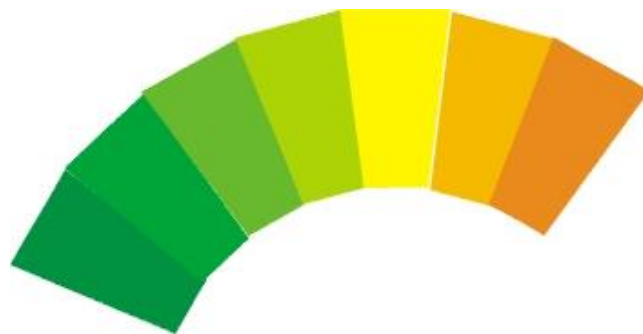
Entonació amb colors complementaris

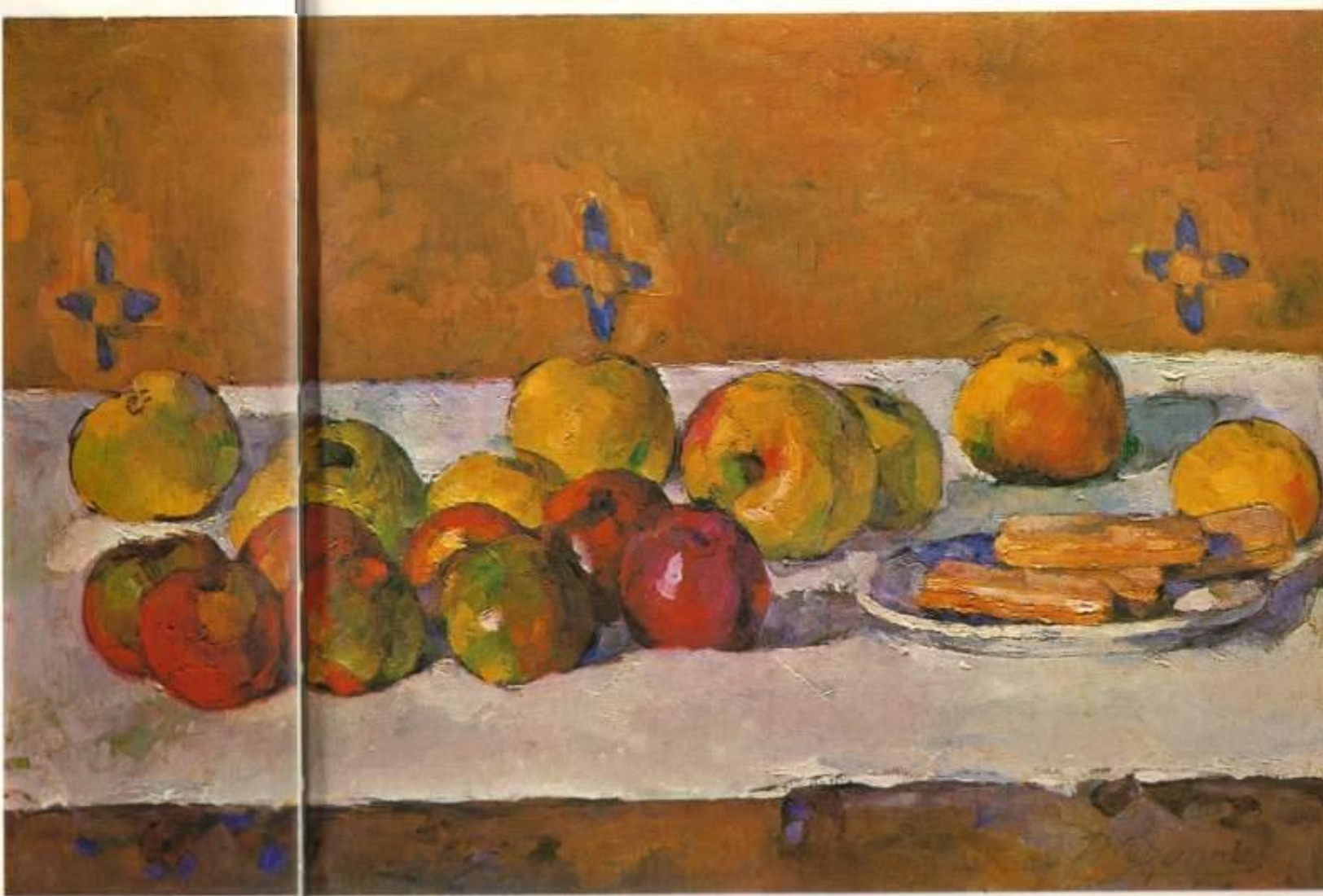
Francesc Gimeno (1916)

Entonació amb colors harmònics

Vincent Van Gogh (1889)

Paul Cézanne (1877)

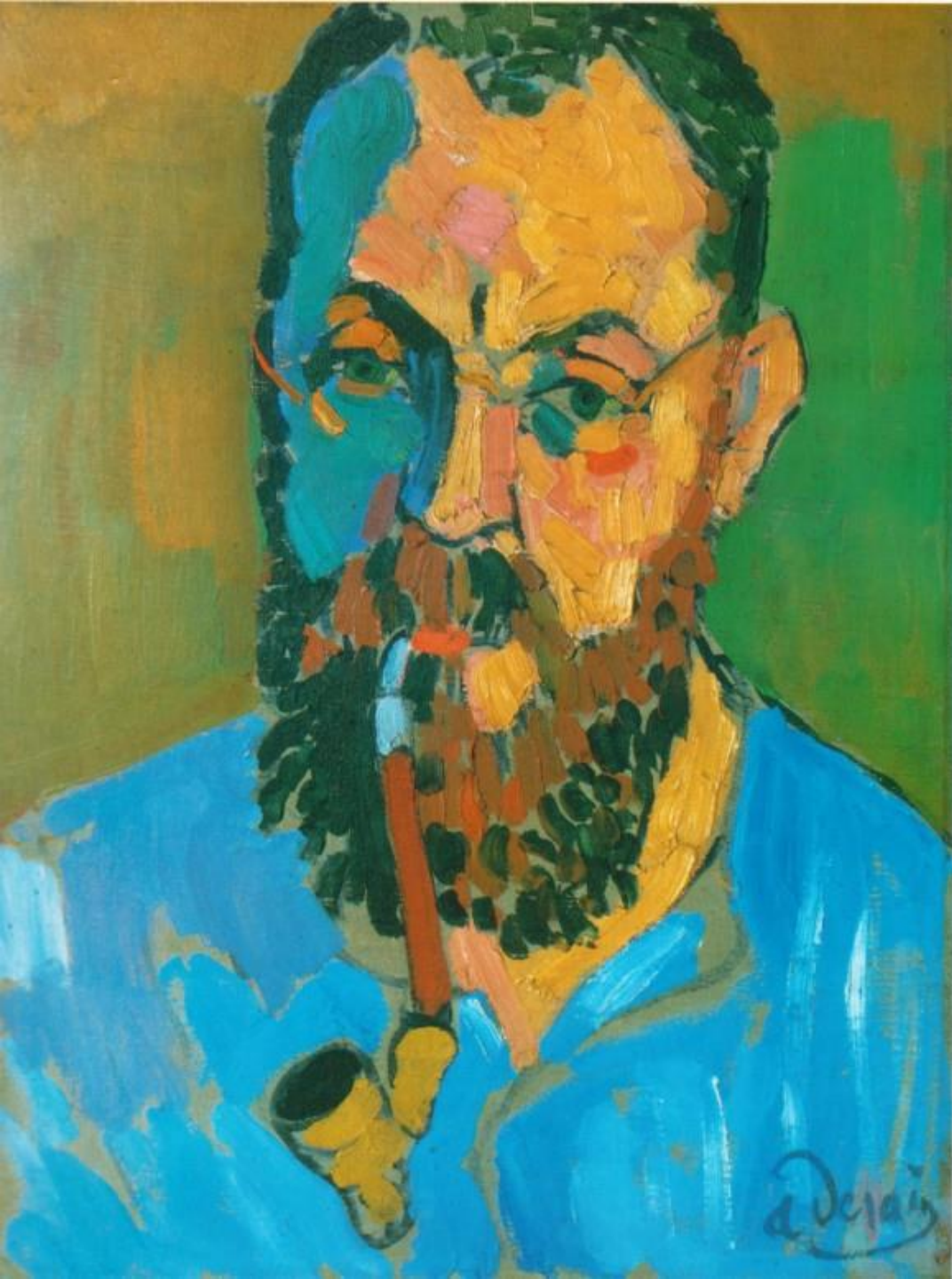
**Claude
Monet (1907)**

Henri Matisse (1902)

André Derain (1905)

James A.M. Whistler (1871)

André Derain (1905)

Joaquín Sorolla (1910)

André Derain (1906)

